Hei alle venner!

Første nytt fra Olongapo city høsten 2001

Ja så har vi endelig landet i vårt andre hjemland. Veien ”ut” var lang og til tider humpete, men nå er vi her og det er det som teller.

Olongapo har nå regntid på 3 mnd. Og det regner SKIKKELIG når det står på. Og det skal det visst gjøre i godt og vel 1 til 2 mndr. til sies det. Landet har som regel rundt 30 tyfoner i året og 2-3 av de pleier å treffe Olongapo. Så langt har ingen hatt full treff i år heldigvis.
Men all den tid vi har hatt en del av våre misjons forberedelser i Bergen så skulle vi være godt vant med regn. Der er det jo regntid 8 mndr. i året ;-) men det er klart vi kunne godt vært uten regn inne i stua og soverommet vårt!! Men dette regnet er i alle fall ikke på frysepunktet som hjemme…og bøtter er det nok av!

Vi er alle friske og ved godt mot. Vi bor i midlertidige lokaler hos ungdom i oppdrag og må skaffe eget i løpet av ca. 2 uker.
Barneskolen med våre tre barn og ”teacher” Monica har okkupert det som er stua vår og de trives alle 4 til tross for trange lokaler som må bygges om hver dag.

Barna våre har nå fått seg egen hund! Vår fremtidige ”dør vakt” er en Zhits tzu et eller annet? Opprinnelig fra Tibet, men rendyrket i Kinas keiserlige palasser, og overlevde som rase takket være norske og engelske oppdrettere. Dette er en liten bamse som har langt hengende hår til vanlig, men denne klipper vi kort av praktiske grunner ;-) på utstillinger er de visst i klassen toy dog! Så vi får håpe det bare kommer venner inn døra!!

CHICO vårt nyeste familie medlem.

Å skaffe eget hus er nå den viktigste oppgaven, deretter står bil på ønskelista. Hus kan vi skaffe for ca. 3000,- i måneden + strøm, tlf, og gass. Så Kjersti og jeg reiser rundt med jeepney (enn slags mini buss) eller ”tricykle” mens barna er på skolen. Til nå har alt vært opptatt, ”flooded” eller for dyrt for oss, men det kommer i tide det er vi overbevisst om. I det området hvor vi antagelig blir bosatt sto mange av husene i 1998 med ca. 1,80 m. Vann i 1.etg ;-(

Biler har blitt mye dyrere her de siste årene siden vi var her sist. Det er bortimot umulig å få en god bil med 8-10 seter for under 60-70000,- Vår bil i Norge ble solgt for 20.000,-. Så her trengs det en mirakel bil skal vi slippe å bruke hundrevis av peso hver dag på alle slags offentlige kjøretøy. (det blir veldig mye farting rundt for å de etter hus, bil og besøke forskjellige menigheter i byen, handle og gjøre seg kjent. Sannsynligvis så ender vi opp med en håndbygd owner type jeepney dvs. En willys jeep kopi maxi str, til ca 40.000,- Eller en Hi ace el.lign.

Jeg/Erik har vært på besøk hos noen stammer inne i bushen/provinsen allerede sammen med en amerikansk pastor som har et omfattende arbeid blant u-nådde stammer i området.
Mike Vroonan heter han og er pastor for Calvary chapel i Olongapo. Vi hadde med 50 kg. Sekker med ris til en del av familiene som bor i små blekk skur inne i bushen. I 2 av ”landsbyene er det nå plantet menigheter som har faste møter og holder bibeltimer og noe enkelt barnearbeid. Noen av de stammene vi skal til senere må vi bruke motor sykler for å kommer frem til da det enten ikke finnes veier eller de er regnet bort. Til nå finns det bare en off - road cross sykkel tilgjengelig så de turene får vente til vi har en i garasjen. (Dessverre for meg som elsker Harley Davidson).
Mike tok en dag hele gjengen vår med seg på en tur ut til kysten mot sør kina havet der bølgene sto så høye at de kan surfes på. Både voksne og barn var helt ville i bølgene selv om det var litt skummelt samtidig.

Når det gjelder skumle ting så er barnas faste daglige ting å ”krangle” om, hvem som skal sitte på bak sjåføren når vi kjører tricykle drosje!!

Både Kjersti, Monica og jeg har begynt med undervisning av staben på UIO basen, og ut fra hva de og andre sier så er det et kjempebehov for en ”stabs treningsskole” som den vi planlegger og de viser stor interesse for visjonen vår.
Ellers så har vi oppdaget at dollar kursen og landets økonomi for øvrig har gitt det meste et kraftig prishopp på for eksempel. Bil, elektronikk, telefoner, husleie osv. Så vår tro får seg nå en liten ”test” da vi til nå bare har ca. 7000,- N.Kr. i måneden i inntekt. Våre budsjetter forut for utreisen var på ca. 18.000,- med bilhold, noe reisevirksomhet og faste utgifter.
Heldigvis er dagligkost billig å kjøpe på markedet, bensin koster 3,40 for literen og buss/drosje er kjempe billlig. Strøm, gass og vann er heller ikke så veldig dyrt.

Visumet vårt må etter de nye reglene (som forandres ofte) fornyes hver mnd. Etter den andre utvidelsen på 2 mndr.Da det bare er turist visum. For hver gang koster det 500,- N.kr. pr. person = 3000,- (en hel husleie).
Dette har gjort at vi nå setter i gang med å søke misjonærvisum (9G). Behandlingstid er ca. 8-9 mndr. og vi får kanskje utvidet turist visum i ventetiden. Får vi dette visumet så betyr det i praksis at vi senere må søke om godkjenning for å reise til Norge og at vi blir ilagt en utreise skatt hved hver tur ut! Det siste alternativet er det billigste på sikt og gir mer handlefrihet, men det er et langt lerret å bleke så vi vil sette stor pris på forbønn i forhold til alt som har med visum å gjøre!! Pris: ca.8000,- N

2 uken i oktober så skal Erik reise til Samar og Bibelskolen til Paul Chase. Det er David og Ellen Hestevold fra Oslo kristne senter som inviterer til samarbeid om å vinne ungdommene i byen der han skal ha narkotika forebyggende seminar for alle

high school ungdommene i Catbalogan. Litt forkynnelse/undervisning blir nok tid til også når han først er der. Reise utgifter blir her ca 8-900,- N.Kr.

Man. 3 september var det møte med Jesus Revolution, Zambales ministries assosiation, og Philippines mission alliance på ”White rock” hotell I Subic.
Dette hotellet drives av datteren til En av de store heltene i Phillipinsk politikk i moderne tid. Gordon som bla. Innførte det samlende språket tagalog, og arbeidet i mange år for lov og orden, fjerning av halliker osv. ble skutt i Olongapos city hall og regnes av mange som en martyr. Hans datter og hennes datter igjen (white rock) driver hver sin menighet i Olongapo og er samlende personligheter i byen.

Tirs. 4 september var det møte med OCMA, som betyr Olongapo christian ministers association. Der vi blir tilbudt medlems skap fra nyttår.

Vi skal også i løpet av høsten til ”Iba” delstats hoved staden (Zambales) for å hjelpe en pastor som vil gjøre noe med all problematikken rundt narkotika.
Allerede neste uke skal vi til en Koreansk menighet i Angeles for en ”prayer summit” i forbindelse med Jesus Revolution som nå etablerer seg her også.
Forut for etableringen opplevde landet noe som ble kalt ”people power”, eller EDSA som resulterte i avgangen til den forrige presidenten. Det mange ikke visste var at det begynte med et massivt kristent arrangement som også samlet ufrelste og til sist grep hele folket. Så kom et masse møte kalt ”the - OUT CRY” som også mange i regjeringen støttet.

30 november er det altså JESUS REVOLUTION I MANILLA!! Det forventes ti tusenvis av ungdommer til det som vil bli starten på en bønne og faste periode som skal være med på å føre generasjonene sammen, og spesielt fedrenes hjerte til barna.

Det sies nå av kristne ledere at landet er i det dypeste og mørkeste hullet det har vært i. Alt raser sammen økonomisk, over 800.000 menn har flyttet ut av landet og skaper nå en fedre løs generasjon! Det sies at den største inntektskilden på skattesiden i dag er flyplass og visa skatten til de som flagger ut.
1 av 3 barn er misbrukt, av disse er 70 % sexuelt misbrukt. Hver 6 graviditet avsluttes med abort i siste fase av graviditeten eller ved at barnet myrdes etter fødselen. Politiet og hæren er ikke bare korrupt, men er med å styre narkoflommen og delvis kidnappingene som nå er blitt ”industri”!

Dette landet var det Yonggi Sho besøkte på slutten av seksti tallet og ville da bruke Manila som modell for Seol. Den gangen ble Manila kalt Asias
Paris.Landet har siden falt dypt på alle måter og trenger nå en ny generasjon i vekkelse i minst 40 år skal alt rettes opp igjen sies det..
Vi tror bestemt at det kommer en nasjonal vekkelse som vi skal få være en del av.
Pastor Enevald Flåten sa nylig at like før et gjennombrudd så pleier fienden alltid å handle i desperasjon for å forsøke å stoppe Guds rikes fremgang. Så også her i Filippinene. For snart 2 uker siden døde 75 kristne i en hotell brann etter et Joyce Myer seminar. 53 av disse var sentrale pastorer, en av disse var presidenten for organisasjonen for enhet blant kristne i Olongapo (Zambales).

Muslimene ruster opp i desperasjon. De har topptrente front misjonærer fra araberstatene som lærer de krigføring på alle plan. Resultatene ser man stadig i avisene verden over.
Rett før vi reiste ut fikk vi et ord fra Herren: Når dette folk omvender seg og ber, så vil jeg besøke nasjonen, og: terroren mot og kidnappingen av ”mine barn” (=misjonærene) er begynnelsen på slutten for Abu Sayyaff.

Det er godt å vite at Gud har alt under kontroll selv om mange spørsmål står ubesvart etter katastrofer som den brannen. Men vi vet at Herren kommer til å bruke det på en eller annen måte så desto flere blir frelste i dette landet som er så strategisk for Gud i denne verdens delen. Som den eneste kristne og engelsk språklige nasjonen i hele 10/40 vinduet !!

Thats all for now folks!!

“De av dere som jeg må skrive til i mere detaljerte ordelag vil få egne mailer etter hvert som jeg klarer å ta unna oppgavene”.

Om noen skulle få denne mailen et par ganger så er det nok fordi jeg sliter litt med å sette opp mail liste eller mail gruppe??

Vennlig hilsen Kjersti og Erik + englebarna, Chico, og Monica.